

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (wielka izba)

z dnia 9 stycznia 2024 r.*

Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 267 TFUE – Możliwość uwzględnienia przez sąd odsyłający orzeczenia Trybunału wydanego w trybie prejudycjalnym – Niezbędność wnioskowanej wykładni do celów wydania wyroku przez sąd odsyłający – Niezawisłość sędziowska – Procedura powoływania sędziów sądów powszechnych – Możliwość podważenia postanowienia, którym prawomocnie orzeczono w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie powództwa – Możliwość wyłączenia sędziego ze składu orzekającego – Niedopuszczalność wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

W sprawach połączonych C-181/21 i C-269/21

mających za przedmiot wnioski o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożone przez Sąd Okręgowy w Katowicach (Polska) i przez Sąd Okręgowy w Krakowie (Polska) postanowieniami z dnia 18 marca 2021 r. i 31 marca 2021 r., które wpłynęły do Trybunału, odpowiednio, w dniach 23 marca 2021 r. i 27 kwietnia 2021 r., w postępowaniach:

G.

przeciwko

M.S. (C-181/21),

przy udziale:

Rzecznika Praw Obywatelskich,

Prokuratury Okręgowej w Katowicach,

oraz

BC,

DC

przeciwko

X (C-269/21),

* Język postępowania: polski.

przy udziale:

Rzecznika Praw Obywatelskich,

Prokuratury Okręgowej w Krakowie,

TRYBUNAŁ (wielka izba),

w składzie: K. Lenaerts, prezes, L. Bay Larsen, wiceprezes, A. Arabadjiev, A. Prechal, E. Regan, N. Piçarra, Z. Csehi i O. Spineanu-Matei, prezesi izb, M. Ilešić, L.S. Rossi, I. Jarukaitis (sprawozdawca), A. Kumin, N. Jääskinen, I. Ziemele i J. Passer, sędziowie,

rzecznik generalny: A.M. Collins,

sekretarz: M. Siekierzyńska, administratorka,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 29 czerwca 2022 r.,

rozważywszy uwagi, które przedstawili:

- w imieniu Prokuratury Okręgowej w Katowicach oraz Prokuratury Okręgowej w Krakowie – R. Babiński, S. Bańko, A. Reczka, B. Szyprowski i E. Tkaczewska-Kuk,
- w imieniu Rzecznika Praw Obywatelskich – M. Taborowski, V. Vachev i M. Wróblewski,
- w imieniu rządu polskiego – B. Majczyna, K. Straś i S. Żyrek, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu duńskiego – J.F. Kronborg i V. Pasternak Jørgensen, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu rządu niderlandzkiego – M.A.M. de Ree i C.S. Schillemans, w charakterze pełnomocników,
- w imieniu Komisji Europejskiej – K. Herrmann i P.J.O. Van Nuffel, w charakterze pełnomocników,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2022 r.,

wyduje następujący

Wyrok

- 1 Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym dotyczą wykładni art. 2, art. 6 ust. 1–3, a także art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, rozpatrywanych w związku z art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „karty praw podstawowych”).

- 2 Wnioski te zostały złożone, w sprawie C-181/21 – w ramach sporu między prywatną spółką a konsumentem w przedmiocie wierzytelności wynikającej z umowy kredytu, a w sprawie C-269/21 – w ramach sporu między konsumentami a bankiem w przedmiocie wierzytelności i żądania stwierdzenia nieważności umowy kredytu denominowanego w walucie obcej.

Ramy prawne

Konstytucja

- 3 Na podstawie art. 179 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (zwanej dalej „Konstytucją”):
„Sędziowie są powoływani przez Prezydenta Rzeczypospolitej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa [(zwanej dalej »KRS«)], na czas nieoznaczony”.
- 4 Zgodnie z art. 186 ust. 1 Konstytucji:
„[KRS] stoi na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów”.
- 5 Artykuł 187 Konstytucji stanowi:
„1. [KRS] składa się z:
- 1) Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Ministra Sprawiedliwości, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i osoby powołanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej,
 - 2) piętnastu członków wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych,
 - 3) czterech członków wybranych przez Sejm spośród posłów oraz dwóch członków wybranych przez Senat spośród senatorów.
- [...]
3. Kadencja wybranych członków [KRS] trwa cztery lata.
4. Ustrój, zakres działania i tryb pracy [KRS] oraz sposób wyboru jej członków określa ustawa”.

Ustawa – Prawo o ustroju sądów powszechnych

- 6 Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. Nr 98, poz. 1070), zmienionej ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2020 r., poz. 190), która weszła w życie w dniu 14 lutego 2020 r. (zwanej dalej „p.u.s.p.”).
- „§ 1. Sędziowie tworzą samorząd sędziowski.

§ 2. Organami samorządu sędziowskiego są:

- 1) zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego;
- 2) zgromadzenie ogólne sędziów sądu okręgowego;
- 3) zgromadzenie ogólne sędziów sądu rejonowego”.

7 Na mocy art. 24 § 1 p.u.s.p. prezesa sądu okręgowego powołuje, zgodnie z art. 26 tej ustawy, na okres sześciu lat Minister Sprawiedliwości spośród sędziów sądu apelacyjnego, sądu okręgowego albo sądu rejonowego. Po powołaniu prezesa sądu okręgowego Minister Sprawiedliwości przedstawia go właściwemu zgromadzeniu ogólnemu sędziów sądu okręgowego.

8 Zgodnie z art. 29 § 1 p.u.s.p. kolegium sądu apelacyjnego realizuje zadania określone w ustawie, a ponadto:

„[...]

1a) opiniuje kandydatów na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego [...]”.

9 W myśl art. 31 p.u.s.p. do zadań kolegium sądu okręgowego należy między innymi opiniowanie kandydatów na stanowiska sędziów sądu okręgowego i sędziów sądów rejonowych. Na podstawie art. 30 § 1 p.u.s.p. kolegium to jest organem, w którego skład wchodzi, zgodnie z pkt 1 tego paragrafu, prezes sądu okręgowego oraz, zgodnie z pkt 2 tego ustępu, prezesi sądów rejonowych z obszaru tego sądu okręgowego, przy czym ów pkt 2 wszedł w życie w dniu 14 lutego 2020 r. Zgodnie z art. 30 § 3 p.u.s.p., który również wszedł w życie w dniu 14 lutego 2020 r., w posiedzeniach kolegium zwoływanych w celu zaopiniowania kandydatów na stanowiska sędziów sądu okręgowego mogą uczestniczyć, z prawem udziału w głosowaniu wyłącznie w tych sprawach, delegaci zgromadzenia ogólnego sędziów sądu okręgowego.

10 W brzmieniu obowiązującym do dnia 13 lutego 2020 r. art. 33 p.u.s.p. stanowił:

„§ 1. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji składa się z sędziów sądu apelacyjnego, przedstawicieli sędziów sądów okręgowych działających na obszarze apelacji [...] oraz przedstawicieli sędziów sądów rejonowych działających na obszarze apelacji [...].

[...]”.

11 W myśl 35 § 1 p.u.s.p. zgromadzenie ogólne sędziów sądu okręgowego składa się z wszystkich sędziów tego sądu. Mogą w nim uczestniczyć sędziowie delegowani do pełnienia obowiązków sędziego w tym sądzie, bez prawa udziału w głosowaniu.

12 Od dnia 14 lutego 2020 r. zgromadzenie to może, zgodnie z art. 36 § 1 pkt 2 tej ustawy, dokonać wyboru delegatów do udziału w posiedzeniach kolegium sądu zwoływanych w celu zaopiniowania kandydatów na stanowiska sędziów tego sądu okręgowego i sędziów sądu rejonowego. Zgodnie z art. 36 § 2 p.u.s.p. wyboru tych delegatów, w liczbie równej liczbie członków kolegium sądu okręgowego, dokonuje się w głosowaniu tajnym.

13 Artykuł 42a p.u.s.p. stanowi:

„§ 1. W ramach działalności sądów lub organów sądów niedopuszczalne jest kwestionowanie umocowania [sądów], konstytucyjnych organów państwowych oraz organów kontroli i ochrony prawa.

§ 2. Niedopuszczalne jest ustalanie lub ocena przez sąd powszechny lub inny organ władzy zgodności z prawem powołania sędziego lub wynikającego z tego powołania uprawnienia do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości”.

14 W brzmieniu obowiązującym do dnia 13 lutego 2020 r. art. 55 § 1 p.u.s.p. przewidywał:

„Sędziów sądów powszechnych do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek [KRS], w terminie miesiąca od dnia przesłania tego wniosku”.

15 Obecnie art. 55 § 1 tej ustawy stanowi:

„Sędzią sądu powszechnego jest osoba powołana na to stanowisko przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, która złożyła ślubowanie wobec Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej”.

16 W brzmieniu obowiązującym do dnia 13 lutego 2020 r. art. 58 p.u.s.p. stanowił:

„§ 1. Jeżeli na wolne stanowisko sędziowskie zostanie zgłoszona więcej niż jedna kandydatura, rozpatrzenie wszystkich kandydatur odbywa się na tym samym posiedzeniu zgromadzenia.

§ 2. Zgromadzenie ogólne sędziów apelacji albo zgromadzenie ogólne sędziów okręgu opiniuje zgłoszonych kandydatów w drodze głosowania i przekazuje prezesowi odpowiednio sądu apelacyjnego albo sądu okręgowego wszystkie zgłoszone kandydatury, ze wskazaniem liczby uzyskanych głosów”.

17 Z dniem 14 lutego 2020 r. art. 58 § 2 został uchylony. Artykuł 58 § 1 tego artykułu stanowił następująco:

„Jeżeli na wolne stanowisko sędziowskie zostanie zgłoszona więcej niż jedna kandydatura, rozpatrzenie wszystkich kandydatur odbywa się na tym samym posiedzeniu kolegium.

[...]”.

Ustawa o Sądzie Najwyższym

18 Ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2018 r., poz. 5) utworzono w Sądzie Najwyższym między innymi Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

19 Zgodnie z art. 26 ustawy o Sądzie Najwyższym, zmienionym ustawą z dnia 20 grudnia 2019 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw:

„§ 1. Do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpatrywanie skarg nadzwyczajnych, rozpoznawanie protestów wyborczych i protestów przeciwko ważności referendum ogólnokrajowego i referendum konstytucyjnego oraz stwierdzanie ważności wyborów i referendum, inne sprawy z zakresu prawa publicznego, w tym sprawy z zakresu ochrony

konkurencji, regulacji energetyki, telekomunikacji i transportu kolejowego oraz sprawy, w których złożono odwołanie od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, a także skargi dotyczące przewlekłości postępowania przed sądami powszechnymi i wojskowymi oraz Sądem Najwyższym.

§ 2. Do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

§ 3. Wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości.

[...]”.

- 20 Artykuł 29 ustawy o Sądzie Najwyższym przewiduje, że sędziów Sądu Najwyższego powołuje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek KRS.

Ustawa o Krajowej Radzie Sądownictwa

- 21 Zgodnie z art. 9a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2011 r., nr 126, poz. 714), zmienionej ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r., poz. 3):

„1. Sejm wybiera spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych piętnastu członków [KRS] na wspólną czteroletnią kadencję.

2. Dokonując wyboru, o którym mowa w ust. 1, Sejm, w miarę możliwości, uwzględnia potrzebę reprezentacji w [KRS] sędziów poszczególnych rodzajów i szczebli sądów.

3. Wspólna kadencja nowych członków [KRS] wybranych spośród sędziów rozpoczyna się z dniem następującym po dniu, w którym dokonano ich wyboru. Członkowie [KRS] poprzedniej kadencji pełnią swoje funkcje do dnia rozpoczęcia wspólnej kadencji nowych członków [KRS]”.

- 22 Przepis przejściowy zawarty w art. 6 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie w dniu 17 stycznia 2018 r., przewiduje:

„Mandat członków [KRS], o których mowa w art. 187 ust. 1 pkt 2 [Konstytucji], wybranych na podstawie przepisów dotychczasowych, trwa do dnia poprzedzającego rozpoczęcie kadencji nowych członków [KRS], nie dłużej jednak niż przez 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że ustał wcześniej w związku z upływem kadencji”.

Kodeks postępowania cywilnego

- 23 Na podstawie art. 48 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, w brzmieniu mającym zastosowanie do sporu w postępowaniu głównym (zwanej dalej „k.p.c.”):
- „§ 1. Sędzia jest wyłączony z mocy samej ustawy:
- 1) w sprawach, w których jest stroną lub pozostaje z jedną ze stron w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy oddziałuje na jego prawa lub obowiązki;
- [...]
- 5) w sprawach, w których w instancji niższej brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia, jako też w sprawach o ważność aktu prawnego z jego udziałem sporządzonego lub przez niego rozpoznanego oraz w sprawach, w których występował jako prokurator;
- [...]”.
- 24 Artykuł 49 k.p.c. stanowi § 1:
- „Niezależnie od przyczyn wymienionych w art. 48 sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie”.
- 25 Artykuł 50 k.p.c. przewiduje:
- „§ 1. Wniosek o wyłączenie sędziego strona zgłasza na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa się toczy, uprawdopodobniając przyczyny wyłączenia.
- § 2. Strona, która przystąpiła do rozprawy, powinna uprawdopodobnić ponadto, że przyczyna wyłączenia dopiero później powstała lub stała się jej znana.
- § 3. Do czasu rozstrzygnięcia wniosku o wyłączenie sędziego:
- 1) sędzia, którego dotyczy wniosek, może podejmować dalsze czynności;
- 2) nie może zostać wydane orzeczenie lub zarządzenie kończące postępowanie w sprawie”.
- 26 Artykuł 365 § 1 k.p.c. stanowi:
- „Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby”.
- 27 Zgodnie z art. 367 § 3 k.p.c.:
- „Sąd rozpoznaje sprawę w składzie trzech sędziów. Na posiedzeniu niejawnym sąd orzeka w składzie jednego sędziego, z wyjątkiem wydania wyroku”.

- 28 Zgodnie z art. 379 pkt 4 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi, „jeżeli skład sądu orzekającego był sprzeczny z przepisami prawa albo jeżeli w rozpoznaniu sprawy brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy”.
- 29 Artykuł 401 k.p.c. przewiduje:
- „Można żądać wznowienia postępowania z powodu nieważności:
- 1) jeżeli w składzie sądu uczestniczyła osoba nieuprawniona albo jeżeli orzekł sędzia wyłączony z mocy ustawy, a strona przed uprawomocnieniem się wyroku nie mogła domagać się wyłączenia.
- [...]”.

Postępowania główne i pytania prejudycjalne

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sprawy C-181/21

- 30 Spór w postępowaniu głównym toczy się między prywatną spółką a konsumentem w przedmiocie wierzytelności wynikającej z umowy kredytu.
- 31 Owa prywatna spółka wytoczyła przeciwko konsumentowi powództwo o zapłatę kwoty 16 000 PLN (złotych polskich) (około 3450 EUR), powiększonej o odsetki i koszty postępowania. Sąd Rejonowy w Dąbrowie Górniczej (Polska) wydał w tej sprawie orzeczenie merytoryczne w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym. Konsument wniósł sprzeciw od tego nakazu. Sprzeciw ten został odrzucony postanowieniem tego sądu rejonowego.
- 32 Na to postanowienie konsument wniósł zażalenie do Sądu Okręgowego w Katowicach (Polska). Do rozpoznania tego zażalenia wyznaczono trzyosobowy skład orzekający, którego członkiem jest sędzia A.Z.
- 33 Co się tyczy okoliczności, w jakich nastąpiło powołanie sędzi A.Z. do Sądu Okręgowego w Katowicach, z postanowienia odsyłającego wynika, że sędzia ta, będąca od 1996 r. sędzią Sądu Rejonowego w Jaworznie (Polska), zgłosiła swoją kandydaturę na wolny etat sędziowski w Sądzie Okręgowym w Katowicach.
- 34 Po uprzednim zaopiniowaniu kandydatury sędzi A.Z. przez Kolegium Sądu Apelacyjnego w Katowicach (Polska) Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów Apelacji Katowickiej wstrzymało się od zaopiniowania tej kandydatury. W dniu 14 stycznia 2019 r. zgromadzenie to podjęło bowiem uchwałę, w której wskazało, że wstrzyma się od uczestniczenia w procedurze powoływania sędziów na wolne stanowiska w Sądzie Apelacyjnym w Katowicach i w leżących w obszarze jego właściwości sądach okręgowych, zważywszy na wątpliwości co do statusu i sposobu funkcjonowania KRS, która bierze udział w takiej procedurze nominacyjnej.
- 35 Ponadto uchwałą podjętą tego samego dnia Zgromadzenie Przedstawicieli Sędziów Apelacji Katowickiej zobowiązało przewodniczącego Zgromadzenia, po pierwsze, do powstrzymania się z przekazaniem kandydatur zgłoszonych na wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Apelacyjnym

w Katowicach i w Sądzie Okręgowym w Katowicach do czasu ich zaopiniowania przez Zgromadzenie, a po drugie, do niewyznaczania następnego terminu obrad Zgromadzenia w celu przeprowadzenia procedur nominacyjnych do czasu rozwiania wątpliwości dotyczących KRS.

- 36 Mimo wskazanych wyżej uchwał Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach, będący jednocześnie przewodniczącym Zgromadzenia i mianowany na to stanowisko przez Ministra Sprawiedliwości, nadał bieg sprawie kandydatury sędzi A.Z. Sędzia A.Z. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.
- 37 Na posiedzeniu niejawnym, które odbyło się w dniu 18 marca 2021 r., sędzia sprawozdawca składu orzekającego, o którym mowa w pkt 32 niniejszego wyroku, wyraził wątpliwości co do posiadania przez ten skład orzekający statusu „sądu” z uwagi na okoliczności, w jakich nastąpiło powołanie sędzi A.Z. do Sądu Okręgowego w Katowicach. W tym kontekście zwrócił się on jednoosobowo do Trybunału na podstawie art. 367 § 3 k.p.c.

Okoliczności faktyczne leżące u podstaw sprawy C-269/21

- 38 Spór w postępowaniu głównym toczy się między konsumentami a bankiem w przedmiocie wierzytelności i żądania uznania umowy kredytu denominowanego w walucie obcej za nieważną.
- 39 Powołując się na wyrok z dnia 3 października 2019 r., Dziubak (C-260/18, EU:C:2019:819), konsumenci ci wnieśli do Sądu Okręgowego w Krakowie powództwo o zasądzenie od tego banku zapłaty między innymi kwoty 104 537 PLN (około 22 540 EUR) oraz o ustalenie, że umowa kredytu jest w całości nieważna. Złożyli oni ponadto wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez wstrzymanie comiesięcznej płatności rat podlegających dokonaniu na podstawie tej umowy o kredyt do dnia uprawomocnienia się wyroku w sprawie w postępowaniu głównym.
- 40 Do rozpoznania tej sprawy i wniosku o zabezpieczenie został wyznaczony jednoosobowy skład orzekający Sądu Okręgowego w Krakowie, który jest sądem odsyłającym w tej sprawie.
- 41 Postanowieniem z dnia 9 października 2020 r. sąd ten uwzględnił powyższy wniosek.
- 42 Na to postanowienie zażalenie złożył bank. Do rozpoznania tego zażalenia został wyznaczony trzyosobowy skład orzekający Sądu Okręgowego w Krakowie. Jednym z członków tego składu orzekającego jest sędzia A.T., będąca zarazem sędzią sprawozdawcą i przewodniczącą składu. Ów skład orzekający zmienił wskazane powyżej postanowienie w ten sposób, że oddalił w całości wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia. Ponieważ od takiego rozstrzygnięcia nie przysługują już żadne środki odwoławcze, orzeczenie to zostało zwrócone sądowi odsyłającemu, który ma orzec co do istoty sprawy w postępowaniu głównym.
- 43 Co się tyczy okoliczności, w jakich nastąpiło powołanie sędzi A.T. do Sądu Okręgowego w Krakowie, z postanowienia odsyłającego wynika, że sędzia ta, będąca od 2009 r. sędzią Sądu Rejonowego dla Krakowa-Krowodrzy w Krakowie (Polska), zgłosiła swoją kandydaturę na wolny etat sędziowski w Sądzie Okręgowym w Krakowie. Sędzia ta była jedyną kandydatką na to stanowisko. Sąd odsyłający wyjaśnia, że wielu sędziów sądów rejonowych, mających duże doświadczenie orzecznicze, nie zgłasza się aktualnie do takich konkursów, wskazując na to, iż procedura powoływania sędziów sądów powszechnych jest obecnie niezgodna z Konstytucją między innymi z uwagi na fakt, że decyzje KRS, która stała się wysoce upolityczniona, nie są oparte na kryteriach obiektywnych i faworyzują kandydatów popieranych przez prezesów sądów, których powołał Minister Sprawiedliwości.

- 44 Kolegium Okręgowego w Krakowie zaopiniowało kandydaturę sędzi A.T. na posiedzeniu w dniu 1 czerwca 2020 r.
- 45 Sąd odsyłający wskazuje w tym względzie, że większość kolegium stanowią prezesi sądów rejonowych i Sądu Okręgowego w Krakowie, na których powołanie bezpośredni wpływ ma Minister Sprawiedliwości. Dodaje on, że kandydatura sędzi A.T. nie została zaopiniowana przez Zgromadzenie Ogólne Sędziów Sądu Okręgowego w Krakowie, ponieważ polski ustawodawca wyeliminował w całości jakikolwiek realny wpływ samorządu sędziowskiego na przebieg procesu nominacji sędziów w Polsce. Od dnia 14 lutego 2020 r., a w szczególności w następstwie wejścia w życie nowelizacji art. 58 p.u.s.p., opinia zgromadzenia nie jest już bowiem wymagana.
- 46 W dniu 7 lipca 2020 r. KRS podjęła uchwałę rekomendującą powołanie sędzi A.T. na stanowisko sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej wręczył sędzi A.T. nominację w dniu 4 lutego 2021 r.
- 47 Okoliczności powyższego powołania skłaniają sąd odsyłający do powzięcia wątpliwości co do zgodności z prawem Unii składu orzekającego złożonego z trzech sędziów, o którym mowa w pkt 42 niniejszego wyroku, który orzekł w przedmiocie zażalenia banku na postanowienie sądu odsyłającego z dnia 9 października 2020 r., a w konsekwencji co do ważności orzeczenia wydanego przez ten skład orzekający. Sąd odsyłający zastanawia się w tym kontekście, czy jest związany postanowieniem tego składu orzekającego, którym uchylono orzeczone przez niego zabezpieczenie, czy też nowy skład orzekający, w którym nie będzie zasiadała sędzia A.T., powinien zostać wyznaczony zgodnie z systemem losowego przydziału spraw w celu ponownego rozpoznania tego zażalenia.

Uzasadnienie odesłań prejudycjalnych i pytania zadane w sprawach C-181/21 i C-269/21

- 48 Sądy odsyłające zauważają w istocie, że w odróżnieniu od innych spraw rozpatrywanych do tej pory przez Trybunał sprawy C-181/21 i C-269/21 dotyczą powołań do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w sądach powszechnych, a nie w Sądzie Najwyższym.
- 49 Sądy te wskazują w tym względzie na szereg zmian związanych z niedawnymi reformami sądowymi w Polsce, dotyczących składu KRS i organów samorządu sędziowskiego oraz ich roli w procesie powoływania na takie stanowiska, jak również sądowej kontroli zgodności tych powołań z prawem. Te różne okoliczności skłaniają sądy odsyłające do zakwestionowania posiadania przez składy orzekające, w których zasiadają sędziowie powołani w wyniku takiego procesu, statusu „sądu” w rozumieniu w szczególności prawa Unii.
- 50 W tej sytuacji Sąd Okręgowy w Katowicach i Sąd Okręgowy w Krakowie postanowiły zawiesić postępowania i zwrócić się do Trybunału z następującymi pytaniami prejudycjalnymi, które zostały sformułowane w sposób niemal identyczny w sprawach C-181/21 i C-269/21:
- „1) Czy art. 2 i 19 ust. 1 [TUE] oraz art. 6 ust. 1–3 TUE w związku z art. 47 [karty praw podstawowych] należy rozumieć w ten sposób, że:
- a) nie jest sądem ustanowionym na podstawie ustawy w rozumieniu prawa Unii sąd, w którego składzie zasiada osoba powołana na stanowisko sędziego w tym sądzie w procedurze pomijającej udział organów samorządu sędziowskiego obsadzonych w większości niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej w sytuacji, w której

w świetle dorobku konstytucyjnego państwa członkowskiego udział organu samorządu sędziowskiego spełniającego te wymogi w procedurze powołania sędziego jest niezbędny, biorąc pod uwagę kontekst instytucjonalny i strukturalny, zważywszy, że:

- wymóg opiniowania kandydatury na stanowisko sędziowskie spoczywał na zgromadzeniach sędziów, a został on pominięty w sposób celowy wbrew przepisom krajowym i stanowisku tego organu samorządu sędziowskiego [(sprawa C-181/21) lub że]

wymóg opiniowania kandydatury na stanowisko sędziowskie spoczywał na kolegium sądu, który to organ został skonstruowany w ten sposób, że większość osób w nim zasiadających zostało nominowanych przez przedstawiciela władzy wykonawczej – Ministra Sprawiedliwości-Prokuratora Generalnego [(sprawa C-269/21)];

- obecna [KRS], wybrana sprzecznie z polskimi przepisami konstytucyjnymi i ustawowymi, nie jest organem niezależnym i nie zasiadają w niej przedstawiciele środowiska sędziowskiego powołani w jej skład niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej, a tym samym nie doszło do skutecznego złożenia wniosku o powołanie na urząd sędziego przewidzianego w prawie krajowym;
- uczestnikom konkursu nominacyjnego nie przysługiwało odwołanie do sądu w rozumieniu art. 2 i art. 19 ust. 1 TUE oraz art. 6 ust. 1–3 TUE w związku z art. 47 [karty praw podstawowych];

b) nie spełnia wymogów sądu niezależnego powołanego na podstawie ustawy sąd, w którego składzie zasiada osoba powołana na stanowisko sędziego w tym sądzie w procedurze uzależnionej od arbitralnej ingerencji władzy wykonawczej i pomijającej udział organów samorządu sędziowskiego, obsadzonych w większości niezależnie od władzy wykonawczej i ustawodawczej lub innego organu zapewniającego obiektywną ocenę kandydata, w świetle tego, że udział organów samorządu sędziowskiego lub innego organu niezależnego od władzy wykonawczej oraz ustawodawczej i zapewniającego obiektywną ocenę kandydata w procedurze powołania sędziego jest, w kontekście europejskiej tradycji prawnej, zakorzenionej w ww. przepisach TUE i [karty praw podstawowych] oraz stanowiącej fundament unii prawa, jaką jest Unia Europejska, niezbędny dla uznania, że sąd krajowy gwarantuje wymagany poziom skutecznej ochrony sądowej w sprawach objętych prawem Unii, a w konsekwencji zapewniona jest zasada trójpodziału i równowagi władz oraz zasada państwa prawa[?]

2) Czy art. 2 i art. 19 ust. 1 TUE w związku z art. 47 [karty praw podstawowych] należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy w składzie sądu zasiada osoba powołana w warunkach opisanych w [pytaniu pierwszym]:

a) stoją one na przeszkodzie w stosowaniu przepisów prawa krajowego, które badanie zgodności z prawem powołania takiej osoby na urząd sędziego przekazują do wyłącznej właściwości [Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych], składającej się wyłącznie z osób powołanych na urząd sędziego w warunkach opisanych w [pytaniu pierwszym], i które zarazem nakazują pozostawienie bez rozpoznania zarzutów dotyczących powołania na urząd sędziego, przy uwzględnieniu kontekstu instytucjonalnego oraz systemowego;

- b) wymagają one, w celu zapewnienia skuteczności prawa europejskiego, takiej wykładni przepisów prawa krajowego, która umożliwi sądowi z urzędu wyłączenie takiej osoby od rozpoznania sprawy na podstawie – stosowanych przez analogię – przepisów o wyłączeniu sędziego, który jest niezdolny do orzekania (*iudex inabilis*)[?]”.

Postępowanie przed Trybunałem

W przedmiocie połączenia spraw C-181/21 i C-269/21

- 51 Postanowieniami prezesa Trybunału z dnia 5 maja 2021 r. sprawy C-181/21 i C-269/21 zostały połączone do celów pisemnego i ustnego etapu postępowania oraz wydania wyroku.

W przedmiocie wniosków o zastosowanie trybu przyspieszonego

- 52 Sądy odsyłające zwróciły się z wnioskami o rozpoznanie odesłań prejudycjalnych w niniejszej sprawie w trybie przyspieszonym na podstawie art. 105 regulaminu postępowania przed Trybunałem. Na poparcie swoich wniosków wskazały one, że zastosowanie tego trybu jest uzasadnione tym, że w sądach powszechnych zasiada co najmniej kilkaset osób, które wydają w nich coraz większą liczbę orzeczeń, podczas gdy osoby te zostały ich zdaniem powołane do pełnienia urzędu sędziego tych sądów „z rażącym naruszeniem reguł prawa polskiego odnoszących się do powoływania sędziów”. W tych okolicznościach jak najszybsze udzielenie odpowiedzi na zadane pytania jest konieczne do usunięcia – w interesie jednostek, należytego sprawowania wymiaru sprawiedliwości oraz pewności prawa – wątpliwości dotyczących funkcjonowania sądów powszechnych z udziałem dwóch sędzi, których powołania dotyczą niniejsze sprawy, w świetle wymogów dotyczących niezawisłego i bezstronnego sądu ustanowionego uprzednio na mocy ustawy.
- 53 Artykuł 105 § 1 regulaminu postępowania przewiduje, że na wniosek sądu odsyłającego lub w wyjątkowych przypadkach z urzędu, jeżeli charakter sprawy wymaga niezwłocznego rozstrzygnięcia, prezes Trybunału może postanowić, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, o rozpatrzeniu odesłania prejudycjalnego w trybie przyspieszonym.
- 54 Należy przypomnieć, że taki tryb przyspieszony stanowi instrument proceduralny służący zaradzeniu nadzwyczaj pilnej sytuacji (wyrok z dnia 21 grudnia 2021 r., *Randstad Italia*, C-497/20, EU:C:2021:1037, pkt 37 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 55 W niniejszej sprawie w dniu 5 maja 2021 r. prezes Trybunału postanowił, po zapoznaniu się ze stanowiskiem sędziego sprawozdawcy i rzecznika generalnego, nie uwzględniać wniosków, o których mowa w pkt 52 niniejszego wyroku. Okoliczność, że zadane pytania dotyczą funkcjonowania sądów powszechnych, w których zasiada duża liczba sędziów takich jak sędzie, których powołania dotyczą niniejsze sprawy, nie stanowi bowiem powodu wykazującego nadzwyczaj pilny charakter sprawy, który jest przecież niezbędny do uzasadnienia rozpoznania sprawy w trybie przyspieszonym. Powyższe dotyczy również okoliczności, że orzeczenia codziennie wydawane przez sędziów, których powołania są kwestionowane w tych sprawach, dotyczą potencjalnie znacznej liczby jednostek. Wreszcie delikatny charakter poruszonych kwestii nie przesądza sam w sobie o konieczności ich niezwłocznego rozstrzygnięcia w rozumieniu art. 105 § 1 regulaminu postępowania.

W przedmiocie właściwości Trybunału

- 56 Rząd polski, popierany na rozprawie przez Prokuraturę Okręgową w Katowicach (Polska) i przez Prokuraturę Okręgową w Krakowie (Polska), podnosi zasadniczo, że kwestie dotyczące organizacji wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich, takie jak kwestie podniesione w przedstawionych pytaniach, należą do wyłącznej kompetencji państw członkowskich, a nie do zakresu przedmiotowego stosowania prawa Unii.
- 57 W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa wynika, że chociaż organizacja wymiaru sprawiedliwości w państwach członkowskich należy do kompetencji tych ostatnich, to przy wykonywaniu tej kompetencji państwa członkowskie mają obowiązek dotrzymywać zobowiązań wynikających dla nich z prawa Unii, oraz że może to dotyczyć w szczególności przepisów krajowych dotyczących przyjmowania decyzji o powołaniu sędziów lub, w stosownym wypadku, przepisów dotyczących odpowiedniej kontroli sądowej w kontekście takich postępowań nominacyjnych [wyrok z dnia 22 marca 2022 r., Prokurator Generalny (Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego – Powołanie), C-508/19, EU:C:2022:201, pkt 56 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 58 Ponadto z brzmienia przedstawionych pytań jasno wynika, że dotyczą one wykładni nie prawa polskiego, lecz przepisów prawa Unii, do których się odnoszą.
- 59 Z powyższego wynika, że Trybunał jest właściwy do rozpoznania wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w niniejszych sprawach.

W przedmiocie dopuszczalności wniosków o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 60 W sprawie C-181/21 rząd polski kwestionuje dopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, podnosząc w szczególności zasadniczo, że jedynie trzyosobowy skład orzekający w sprawie w postępowaniu głównym, a nie jednoosobowo sędzia zasiadający w takim składzie, jest właściwy do skierowania do Trybunału pytań przedstawionych w tej sprawie.
- 61 W sprawie C-269/21 rząd ten podnosi, że zgodnie z polskimi przepisami proceduralnymi sąd odsyłający w tej sprawie nie jest umocowany do tego, by skontrolować zgodność z prawem trzyosobowego składu orzekającego, który wydał prawomocne postanowienie w przedmiocie złożonego przez skarżących w postępowaniu głównym wniosku o zabezpieczenie powództwa, a w szczególności zgodności z prawem powołania sędzi A.T., która zasiadała w tym składzie orzekającym. Rząd ten, popierany na rozprawie przed Trybunałem przez Komisję, uważa, że w tych okolicznościach odpowiedź Trybunału na pytania zadane przez ten sąd odsyłający nie jest niezbędna dla rozstrzygnięcia sporu w postępowaniu głównym.
- 62 W tym względzie Trybunał konsekwentnie podkreślał, że procedura ustanowiona w art. 267 TFUE jest instrumentem współpracy pomiędzy Trybunałem i sądami krajowymi, dzięki któremu Trybunał dostarcza sądom krajowym elementów wykładni prawa Unii, które są im niezbędne do rozstrzygnięcia zawisłych przed nimi sporów, oraz że odesłanie prejudycjalne nie ma służyć wydawaniu opinii doradczych w przedmiocie pytań ogólnych i hipotetycznych, lecz ma być podyktowane potrzebą skutecznego rozstrzygnięcia sporu [wyrok z dnia 22 marca 2022 r., Prokurator Generalny (Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego – Powołanie), C-508/19, EU:C:2022:201, pkt 60 i przytoczone tam orzecznictwo].

- 63 Jak wynika z samego brzmienia art. 267 TFUE, orzeczenie w trybie prejudycjalnym musi być „niezbędne”, aby umożliwić sądowi odsyłającemu „wydanie wyroku” w zawisłej przed nim sprawie [wyrok z dnia 22 marca 2022 r., Prokurator Generalny (Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego – Powołanie), C-508/19, EU:C:2022:201, pkt 61 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 64 Trybunał przypominał w ten sposób, że zarówno z brzmienia, jak i z systematyki art. 267 TFUE wynika, iż warunkiem zastosowania procedury prejudycjalnej jest rzeczywiste istnienie przed sądem krajowym sporu, w którym sąd ten ma wydać orzeczenie pozwalające na uwzględnienie orzeczenia prejudycjalnego [wyrok z dnia 22 marca 2022 r., Prokurator Generalny (Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego – Powołanie), C-508/19, EU:C:2022:201, pkt 62 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 65 W ramach takiej procedury konieczne jest zatem zaistnienie między owym sporem a przepisami prawa Unii, o których wykładnię się zwrócono, łącznika przejawiającego się w tym, że owa wykładnia jest obiektywnie niezbędna do celów wydania orzeczenia przez sąd odsyłający (wyrok z dnia 26 marca 2020 r., Miasto Łowicz i Prokurator Generalny, C-558/18 i C-563/18, EU:C:2020:234, pkt 48 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 66 W niniejszym wypadku, co się tyczy sprawy C-181/21, należy na wstępie podkreślić, że jak wynika z wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego w tej sprawie, wniosek ten został skierowany do Trybunału przez sędziego sprawozdawcę w ramach trzysobowego składu orzekającego w sprawie w postępowaniu głównym. Sędzia ten powziął wątpliwości co do zgodności obsadzenia tego składu orzekającego w szczególności z art. 19 ust. 1 TUE i art. 47 karty praw podstawowych ze względu na obecność w tym składzie sędzi A.Z., która została powołana zgodnie z procedurą obowiązującą w następstwie reform polskiego systemu sądownictwa.
- 67 Poprzez swoje pytania prejudycjalne sędzia występujący z odesłaniem prejudycjalnych zmierza zatem do ustalenia, czy sędzia, która zasiada wraz z tym sędzią sprawozdawcą w składzie orzekającym w sprawie w postępowaniu głównym i która została powołana w określonych szczególnych okolicznościach, spełnia wymogi związane z niezawisłym i bezstronnym sądem ustanowionym uprzednio na mocy ustawy w rozumieniu prawa Unii.
- 68 W tym względzie prawdą jest, że każdy sąd jest zobowiązany zbadać, czy ze względu na swój skład stanowi on niezawisły i bezstronny sąd ustanowiony uprzednio na mocy ustawy w rozumieniu między innymi art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, jeżeli pojawia się w tym względzie poważna wątpliwość, przy czym badanie to jest nieodzowne w kontekście zaufania, jakie sądy w społeczeństwie demokratycznym powinny wzbudzać u jednostki [wyroki: z dnia 26 marca 2020 r. (szczególna procedura kontroli orzeczenia) Simpson/Rada i HG/Komisja, C-542/18 RX-II i C-543/18 RX-II, EU:C:2020:232, pkt 57; a także z dnia 5 czerwca 2023 r., Komisja/Polska (Niezawisłość i życie prywatne sędziów), C-204/21, EU:C:2023:442, pkt 129 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 69 Niemniej jednak niezbędność, w rozumieniu art. 267 TFUE, dokonania wykładni w trybie prejudycjalnym, o którą zwrócono się do Trybunału, oznacza, że sąd krajowy, który podobnie jak sąd odsyłający w sprawie C-181/21 postanawia zwrócić się do Trybunału z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, może sam wyciągnąć konsekwencje z tej wykładni, oceniając w jej świetle zgodność z prawem powołania innego sędziego z tego samego składu orzekającego i w razie potrzeby wyłączając tego sędziego od rozpoznania sprawy.

- 70 Tymczasem ani z postanowienia odsyłającego, ani z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał w sprawie C-181/21, nie wynika, by na mocy przepisów prawa krajowego sąd, który wystąpił z odesłaniem prejudycjalnym w tej sprawie, mógł sam postąpić w ten sposób.
- 71 Nie wydaje się zatem, aby sąd odsyłający mógł samodzielnie uwzględnić ewentualne odpowiedzi Trybunału na zadane przezeń pytania prejudycjalne.
- 72 Wykładnia przepisów prawa Unii, o którą wystąpiono w sprawie C-181/21, nie odpowiada zatem obiektywnej potrzebie związanej z orzeczeniem, które sąd odsyłający mógłby sam wydać w sprawie w postępowaniu głównym.
- 73 W konsekwencji należy uznać, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie C-181/21 prowadziłby do sformułowania opinii doradczych w przedmiocie pytań ogólnych lub hipotetycznych w rozumieniu orzecznictwa przytoczonego w pkt 62 niniejszego wyroku, a zatem jest niedopuszczalny.
- 74 W odniesieniu do sprawy C-269/21 należy zauważyć, że we wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przedstawionym w tej sprawie sam sąd odsyłający podkreśla, iż postanowienie wydane przez trzyosobowy skład orzekający Sądu Okręgowego w Krakowie, którym zmieniono jego orzeczenie i oddalono złożony przez zainteresowanych konsumentów wniosek o zabezpieczenie powództwa, nie podlega już zaskarżeniu. Zwraca on jednak uwagę na związaną z tym postanowieniem niepewność prawną z powodu wątpliwości dotyczących prawidłowości obsadzenia składu orzekającego, który je wydał, z uwagi na obecność w nim sędzi A.T. Niemniej sąd ten nie wskazuje żadnego przepisu polskiego prawa procesowego, który przyznawałby mu kompetencję do przeprowadzenia – tym bardziej w składzie jednego sędziego – badania zgodności, między innymi w świetle prawa Unii, prawomocnego postanowienia wydanego w przedmiocie takiego wniosku przez sąd w składzie trzech sędziów.
- 75 Z akt sprawy, którymi dysponuje Trybunał, wynika ponadto, że wniosek o zabezpieczenie powództwa w sprawie w postępowaniu głównym został prawomocnie rozstrzygnięty postanowieniem, które na podstawie art. 365 k.p.c. wiąże sąd odsyłający, oraz że sąd ten nie jest właściwy ani do „wyłączenia” sędziego zasiadającego w składzie orzekającym, który wydał to postanowienie, ani do podważenia tego postanowienia.
- 76 W świetle okoliczności wskazanych w punktach 74 i 75 niniejszego wyroku nie wydaje się, aby sąd odsyłający w sprawie C-269/21 był kompetentny na podstawie przepisów prawa krajowego do oceny zgodności z prawem, w świetle między innymi prawa Unii, obsadzenia trzyosobowego składu orzekającego, który wydał prawomocne postanowienie w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie powództwa, a w szczególności warunków powołania sędzi A.T., oraz do podważenia w razie potrzeby tego postanowienia.
- 77 Z okoliczności tych wynika w istocie, że trzyosobowy skład orzekający, w którym zasiada sędzia A.T. i który zmienił postanowienie sądu odsyłającego wydane w pierwszej instancji, oddalił w całości wniosek o zabezpieczenie powództwa złożony przez powodów w postępowaniu głównym. Rozpoznanie tego wniosku, który powodowie złożyli w pozwie, zostało zatem prawomocnie zakończone.
- 78 Pytania przedstawione w sprawie C-269/21 są zatem nierozzerwalnie związane z etapem postępowania w sprawie w postępowaniu głównym, który został prawomocnie zakończony i jest odrębny od sporu co do istoty, który jako jedyny dalej toczy się przed sądem odsyłającym [zob.

analogicznie wyrok z dnia 22 marca 2022 r., Prokurator Generalny (Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego – Powołanie), C-508/19, EU:C:2022:201, pkt 71 i przytoczone tam orzecznictwo]. Nie odpowiadają one zatem obiektywnej potrzebie związanej z rozstrzygnięciem tego sporu, lecz zmierzają do uzyskania od Trybunału generalnej, oderwanej od potrzeb tego sporu oceny procedury powoływania sędziów sądów powszechnych w Polsce.

- 79 Wynika z tego, że pytania te wykraczają poza ramy funkcji sądowniczej powierzonej Trybunałowi na mocy art. 267 TFUE [zob. analogicznie wyrok z dnia 22 marca 2022 r., Prokurator Generalny (Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego – Powołanie), C-508/19, EU:C:2022:201, pkt 82 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 80 W tych okolicznościach należy stwierdzić, że wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym w sprawie C-269/21 również jest niedopuszczalny.
- 81 W świetle całości powyższych rozważań rozpatrywane tu wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym są niedopuszczalne.

W przedmiocie kosztów

- 82 Dla stron w postępowaniu głównym niniejsze postępowanie ma charakter incydentalny, dotyczy bowiem kwestii podniesionej przed sądami odsyłającymi, do nich zatem należy rozstrzygnięcie o kosztach. Koszty poniesione w związku z przedstawieniem uwag Trybunałowi, inne niż koszty stron w postępowaniu głównym, nie podlegają zwrotowi.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka, co następuje:

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Sąd Okręgowy w Katowicach (Polska) postanowieniem z dnia 18 marca 2021 r. i przez Sąd Okręgowy w Krakowie (Polska) postanowieniem z dnia 31 marca 2021 r. są niedopuszczalne.

Lenaerts	Bay Larsen	Arabadjiev
Prechal	Regan	Piçarra
Csehi	Spineanu–Matei	Ilešić
Rossi	Jarukaitis	Kumin
Jääskinen	Ziemele	Passer

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 9 stycznia 2024 r.

Sekretarz
A. Calot Escobar

Prezes
K. Lenaerts